

Протокол

№

гр. София, 10.05.2016 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 10.05.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6857** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 11.33 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В. А. Т. - редовно уведомен, се явява лично, и с адв. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КРДОПБГДСРСБНА - редовно уведомен, представлява се от юрк. Т., с пълномощно по делото.

СГП редовно уведомена, не изпраща представител.

СВИДЕТЕЛЯТ Г. К. К. – редовно призван, се явява.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма пречка за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

В залата се въведе свидетелят.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Г. К. К., [дата на раждане] , български гражданин, женен, неосъждан, висше образование, без дела и родство със страните, ЕГН [ЕГН].

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК.

Обеща да каже истината.

На въпроси на адв. И., СВИДЕТЕЛЯТ – Не работя към настоящия момент. От 10 месеца не работя никъде. Пенсионер съм. Работил съм в Държавна сигурност от 15.06.1981 г. до 09.01.2004 г., като вече в Национална служба „Сигурност“ се пенсионирах. Специално за В. Т. си спомням, че това беше някъде 1989 год. Аз бях в

Държавна сигурност в Р., което е окръжно управление към П. и тогавашният окръжен полковник В. Л. ни каза да се ориентираме към хора, които са по-стабилни, за да попълваме редиците на МВР. МВР, като казвам, че не само за Държавна сигурност, а и за полицията, и за икономическата полиция / тогава беше икономическата милиция/. В такъв смисъл ни даде направление да можем да се ориентираме и аз викам по Ч. могила, което ни е ресор. Отделението за Държавна сигурност беше за Ч. могила. Под Ч. могила имам предвид завода, комбината за тежко машиностроене. Там имаше и секретно производство, специално производство по-точно казано и аз първо натам се насочих. Точно тогава разбрах, че г-н Т. наскоро е започнал там млад специалист с много добри отзиви. Споменах и за още едно друго момче, но него предварително го знаех и не ми хвана окото. Знаех за него някои работи, просто не ми харесваше като интелект. Затова реших да се поинтересувам повече от г-н Т. като за човек, който може в бъдеще да се вземе за служител в МВР. Реших да го попроучвам и понеже беше много натоварено отделението с работа се поинтересувах от окръжния началник дали е възможно хората, които проучваме да можем да ги оформим като секретни сътрудници, дали ще бъде агент, дали доверено лице и той каза: „Да, дори е за препоръчване“, но вика, че няма да му е удобно после да работи после като служител, ако знае какъв е. Викам, ако е възможно да го регистрирам като агент и да си го проучвам, защото там като е регистриран нито ще имам проблеми с използването на специални разузнавателни средства за проучването, нито ще имам проблеми да поставям на милицията задачи да го проучват, нито ще имам проблеми да пращам задачи за проучване на друго място, ако се наложи. Просто регистриран като агент, може да се проучи много лесно. За това нещо той се съгласи и то не е за първи път, защото така най-лесно се проучваше. Правено е и друг път. Не е единствен път. В самото предложение за вербовка беше описано, че на лицето няма да се провеждат вербовъчна беседа, за да не го притесним. Съгласи се така да бъде и рапортна вербовка не е правена и не е взимана декларация за сътрудничество, както беше обикновено като се вербува се взима декларация за сътрудничество от лицето. За това съм писал не прилагам декларация, защото не е проведена с лицето класическа вербовка, а само писмено. Лицето не знае че е вербовано и по този начин може би докато дойде 10 ноември като стана нали така патакламата с досиетата на Държавна сигурност и аз съм написал един, два рапорта, защото имахме много сътрудници, които трябваше да ги срещаме, да пишат, да обработваме, но най-много да съм написал два рапорта за работи, които в разгори с него съм разбрал и които са за общо ползване. Той работеше на хубаво място там, където има много информация. В такъв смисъл той въобще не е знаел, че има регистрация за агент. Аз дори затова дадох и нотариално заверена декларация. Тогаваше още жив и окръжният началник на МВР и можеше и той да го потвърди това. Преценката да се насоча към г-н Т. за проучване и вербовка е моя, но това беше по задача на окръжния началник да се подготви нещо като кръг от кадри, от които да се избира за служители на МВР, като не ми каза само за Държавна сигурност, а и за другите служби. А отделно, понеже имахме и планове за вербовки, малко бяхме натоварени и аз затова му казах: „С един куршум, два заека. Можем да го направим агент, хем ще отчетем вербовка, хем ще си го проучвам без да имам проблеми“, защото всички служби, на които давам задача за проучване, като дойдат на проверка ще видят, че той е вербуван, за да мога да давам за проучване, иначе нямам повод да давам за проучване, ако не го водя на нещо, на някакво дело. Не е имало наличие на дейност на г-н Т. като щатен, или нещатен служител, или секретен

сътрудник. То нямаше време. Беше някъде юни или юли 1989 г., когато започнахме това нещо колко време съм имал до ноември. Тогава вече е краят на годината и ние приключваме, както на всякъде. Имаше планове, после се отчита. Повече ми беше насочено вниманието повече към отчетите и евентуалното проучване. Иначе работа се даваше на агентите, които си бяха действително агенти. Те си знаеха кой какво да направи, сам си пишеше, дава го написано. Той беше фиктивен и не знаеше, че има такова нещо.

АДВ. И. – Нямам повече въпроси.

На въпроси на юрк. Т., СВИДЕТЕЛЯТ – Всеки оперативен работник в Държавна сигурност, какъвто бях аз вербува и работи с тях. Те затова плащаха и агентурни пари, затова, че работехме със секретни сътрудници. Не само тогава, а дори и след това. И като Национална служба „Сигурност“ работехме със секретни сътрудници. Не, че помня толкова г-н Т.. По принцип ми направи впечатление, че той беше последният, който съм вербовал. След това нямам друга вербовка в Държавна сигурност. Имал съм след това в Национална служба „Сигурност“. Затова него си го спомням, плюс това той е работлив. Аз също живеях в Р. до 1997 г. и по принцип като младеж съм го познавал. И когато отидох да проверявам какви нови хора са дошли, тогава се запознах по-добре. Имponира ми като интелект, като отзиви за него. Не, че само него си го спомням, но него най-добре си го спомням, защото беше последният. Когато бяхме много напънати като план, защото тогава имахме план за вербовки. Сега не беше редно явно да има план за вербовка, а трябваше където има нужда, там да се вербува, но като ти спуснат план и това го правим. Не ни е било практика, но в тази 23-годишна дейност, която съм имал два или три случая имам такива. Ако не изпълним плана поощрение няма, но санкция има. Дори не си спомням дали един или два рапорта съм успял да напиша докато дойде 10-ти ноември, защото имахме много работа с другите агенти. Примерно един оперативен работник има между 10 и 20 агенти и с всеки трябва да има среща по два пъти в месеца. За това не обръщаме толкова внимание на новите, особено на него, че трябва да бъде проучван за бъдещ служител в МВР, а не да го ползваме като агент. Аз затова взех разрешение от окръжния началник и в декларацията, която съм подписал при нотариус съм написал, че е с негово разрешение, дори и в предложението за вербовка съм написал, че сме разговаряли по случая и го правя за по-лесно проучване за кандидат за МВР, в смисъл по-лесно да ми се отчита тази работа, защото тази работа да проучиш човек в МВР, ако нямаш оперативни мероприятия, това не ти се отчита като работа. Много добри отзиви имаше за него. Така и в разговори, които съм провеждал с него видях, че е ерудиран, че си върши добре работата и ще стане, но това трябваше да се проучи основно. Мен, примерно, са ме проучвали две години, за да започна работа там.

ЮРК. Т. – Тъй като по делото са налични картоните, подписани от свидетеля, моля да му бъдат предявени, за да потвърди, че подписът е негов.

Съдът предяви на свидетеля картоните, намиращи се от стр. 33 до стр.39 по делото.

СВИДЕТЕЛЯТ – От стр. 33 до стр. 39 от делото подписите са мои.

На въпроси на съда, СВИДЕТЕЛЯТ – Да, извършил съм нарушение, като съм го вписал като агент, без той да е такъв, но със съгласието на окръжния началник, защото ни бяха напънали много за вербовки.

ЮРК. Т. – Нямам други въпроси.

Разпитът приключи.

АДВ. И. – Нямам други доказателствени искания.

ЮРК. Т. – Представям нормативните актове за дейността по вербуване и регистрация на секретните сътрудници, относим към периода, в който е вербуван жалбоподателят, с оглед установяване на обстоятелството, на първо място, че подборът и изучаването на лицата за агенти е било един много специфичен и отговорен процес. В т. 5 от Заповедта на министъра за дейността на органите на Държавна сигурност за придобиването и използването на секретни сътрудници и доверени лица изрично е посочено, че безцелните и ненужни вербовки да се считат за политически и оперативни вредни, а от виновните служители да се търси строга отговорност. Представям също и инструкция за оперативния отчет на Държавна сигурност, в който е разписан подробно редът по регистрацията на секретните сътрудници, а именно при получаване на номер от централизования отчет на Държавна сигурност, която се извършва в трети отдел на ДС, лицето се е считало за регистрирано като такъв, а съгласно тази инструкция в картотеката № 6, където са се подреждали картоните на секретните сътрудници изрично е посочено, че в тази картотека са картони на действащи секретни сътрудници.

АДВ. И. – Моля, ако съдът прецени да ги приеме като писмени доказателства по делото, да ми даде възможност да се запозная и да взема становище по тях. Беше коректно колегата да ги представи преди разпита на свидетеля, за да може това, което тя твърди, че е разписано вътре, съответно да поставим въпроси, въпреки че с Вашия въпрос той отговори по същество, че в нарушение на процедурата, разписана тогава, е извършил вербовка. Ако ги приемете само за сведение, а не като писмени доказателства, не желая да ми бъде дадена възможност да се запозная с тях.

ЮРК. Т. – Процедурата по регистрация на секретен сътрудник е изпълнена изцяло, съобразно действащата инструкция.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и прилага днес представените от ответника доказателства, а именно: заповед на Министъра на вътрешните работи за дейността на органите на Държавна сигурност по придобиването и използването на секретни сътрудници и доверени лица, както и инструкция за оперативния отчет на Държавна сигурност.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя да се запознае с представените и приети в днешното съдебно заседание доказателства и да изрази становище по тях.

АДВ. И. – Моля да ми бъдат издадени копия на представените документи, с оглед обемът на същите.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 05.07.2016 г. от 11.30 часа, за която дата и час страните редовно уведомени.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.55 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

